

Jak vypadá televize zevnitř



Umíte si představit jak vypadá vaše televize zevnitř a z kolika součástek se asi skládá? Že ne? Šestapadesátiletý Zdeněk Král z Kylešovic už to ví. V červenci získal práci v Chráněné technické dílně ve Velkých Hořticích.

Po třech letech, kdy byl nezaměstnaný a nejednou propadal obavám z budoucnosti, si novou životní šanci pochvaluje. Do jeho pracovní náplně náleží především demontáž televizí, počítačů, monitorů, bílé techniky a dalších drobných elektrozařízení. „Opravdu se mi tady líbí, to co děláme, má smysl,“ říká s uspokojením středoškolař. Práci mu nabídli na opavském Úřadě práce a mohlo se tak stát díky rekonstrukci, která v dílnách probíhala od 1. března do konce července. Podobně jako on zde získali uplatnění ještě tři další muži. Dva z nich rovněž dojíždějí z Opavy. Chráněná technická dílna je zaměřena na využívání odpadů a zaměstnává hlavně lidi se zdravotním znevýhodněním. „Významnou měrou se podílíme na snižování negativního vlivu odpadů na život-

ní prostředí a na druhotném využívání surovin, čímž zabránujeme jejich nadměrnému čerpání z přírodních zdrojů,“ vysvětluje vedoucí Tomáš Schaffartzik. Skutečnost, že se zde vhodně spojuje zaměstnávání zdravotně postižených osob s ekologickou problematikou, byla rozhodujícím faktorem pro získání dotace, kterou dílnám na rekonstrukci poskytla Nadace OKD ve výši 300 tisíc korun. Dílny se nacházejí v objektech bývalého JZD a dostavba nových budov nebyla možná. Nicméně bylo nutné něco začít. Chráněná dílna má velkou perspektivu. Objem zpracovaného materiálu roste. Únosná kapacita je až 1300 tun odpadu ročně, což je dvojnásobek množství z konce loňského roku. Nedostačující prostory bránily přijímat další lidi a to byl také hlavní důvod, proč Chr-

něná dílna ve Velkých Hořticích loni reagovala na výzvu Nadace OKD a přihlásila do něj svůj projekt na rekonstrukci.

Za plného provozu byly zrenovovány prostory čtyř garáží na dílny, bylo instalováno topení, okna, garážová vrata, zateplení, elektroinstalace a osvětlení, pokládala se dlažba. Kolaudace proběhla v srpnu a nyní se opravují venkovní plochy. Podle Tomáše Schaffartzika došlo i k rozšíření vnitřních prostor, zlepšily se hygienické a pracovní podmínky, mohli být přijati čtyři zaměstnanci a zahájen nový program skartace papíru. V dílně je zaměstnáno 34 lidí, z nichž třicet je s postižením. Pracují zpravidla na zkrácené úvazky, čtyři až šest hodin denně a především pro ty, kteří pobírají invalidní důchod je to finančně výhodné. Možnosti pracovat si ale váží všichni.

Bohužel, ekonomická krize se významně dotkla i velkoobchodní Chráněné technické dílny. „To je jediné, co nám kazí radost. Jen v prvním pololetí jsme zaznamenali pokles tržeb kolem osmi set tisíc korun, což je dáno menším objemem práce a hlavně prudkým propadem výkupních cen surovin,“ říká na závěr Schaffartzik s nadějí, že je to jen přechodné období.



Měsíc v charitě

Dvacet let spolu

Charita Opava slaví v listopadu 20. narozeniny. Její příběh ale začíná už v 70. letech minulého století, kdy se tajně začala scházet skupina žen, aby se spolu modlily a diskutovaly, opisovaly církevní a disidentskou literaturu a pomáhaly. V tomto společenství figurovaly zakladatelka a bývalá ředitelka Charity Anna Ekslerová, učitelka Anna a Slávka Foldynovy, Olga Rampáčková a další. Byly to odvážné ženy, které se pohybovaly na hranici zákona. Potkávání v Kristu vtrvalo téměř dvě desetiletí a vyvrcholilo sametovou revolucí.

Za 20 let prošla Charita Opava obrovským vývojem, od dobrovolnictví k profesionalitě. V současnosti má 17 středisek, poskytuje 11 sociálních služeb, provozuje 2 zdravotnická střediska a mateřské centrum. Ve třech chráněných dílnách zaměstnává postižené. A co je hlavní, i do budoucna zůstává útočištěm pro sociálně, zdravotně a společensky znevýhodněné. Charita Opava se stala neodmyslitelnou součástí života tohoto města. Za dvacet let už pomohla tisícům lidí z Opavy i okolí. Jsme tady pro vás a jsme tady rádi. Ať se nám spolu daří do dalších desetiletí!

Jan HANUŠ, ředitel



Krátce

• Pomůžete?

Středisko vzájemné pomoci doplňuje sklad šatstva. Potřebujeme především zimní bundy, teplé mikiny, zimní boty, šály, čepice, rukavice a ponožky. Příjem ošacení po domluvě na tel. 737 615 459 nebo 553 653 776.

• Podnikatelé pozor!

Máte již vyřešeno povinné plnění? Nabízíme například kompletní práce, likvidaci odpadu, masérské služby a výroby keramické a šicí dílny. Originální předměty zhotovíme na zakázku. Více na www.charitaopava.cz.

Stacionář vrátil paní Haně důstojnost

Téměř každý z nás se bojí stáří. S jeho příchodem ztrácí život jaksi jiskru. Otázka, jak dál, se vtírá do mysli, zvláště přijde-li nemoc a přátelé se někam vytrácejí nebo rovnou odcházejí tam, odkud není návratu. Podobným úvahám se nevyhnula ani 77letá Hana Polachová, klientka Denního stacionáře pro seniory.

Před deseti lety ležela po mozkové příhodě na opavské interně. Na pokoji s ní tehdy byla pracovnice Charity Marie Leifertová. Hodně spolu mluvily a vzájemně se podporovaly. „Jednou přišel primář a říká – co s vámi? Stejnou otázku jsem si kladla i já. A tu paní Maruška odpovídá za mně, že půjdu k ní do stacionáře.“

Paní Hana až do důchodu pracovala jako sekretářka v Ostroji, manžel je právník. Lidé jako ona

nejsou zvyklí dělat si plané naděje. Před oněmi deseti lety dobře věděla, že až se z nemocnice vrátí domů, nebude už nic jako předtím. Manžel ještě pracoval a její zdravotní stav vyžadoval celodenní péči. A vydrží jejich vztah takovou zátěž? I na to paní Hana myslela. Proto neváhala a po návratu z nemocnice začala dojíždět do stacionáře. Našla zde přátele a rozptýlení. „Aktivity nás udržují v kondici a když je člověku dobře na

duši, tělu to prospívá,“ prozrazuje. Celých deset let dochází do stacionáře pravidelně každý den a v září to oslavila. Nechyběl dort, zazpívaly děti z Církevní základní školy v Jaktari a popřát přišel i ředitel Charity Jan Hanuš. „To byla pro mě obrovská pocta,“ utírá si slzy při vzpomínce na pěkný den.

